

Cánh Đồng Mạ Quê Hương Áo Dài Em

Em mặc áo xanh huyền thoại. Em đội chiếc nón sử thi. Tình Yêu không có chia ly / bởi vì em là Tổ Quốc!

Tổ Quốc không thể chia cắt / vì nó một dải sơn hà! Tổ Quốc là một ngôi nhà / mà em là một pho tượng!

Em là niềm vui nổi sừng / cho người thờ phụng Tình Yêu. Không có những cảnh chợ chiều / treo bảng Ngăn Sông Cấm Chợ!

Bao năm xương phơi máu đổ / chỉ vì hai chữ Quê Hương! Bao năm cống nắng dầm sương / em ơi bao người đã chết?

Mãi mãi tồn tại nước Việt! Mãi mãi tồn tại Tình Yêu! Tắm lụa màu xanh diễm kiều / mưa bay bay trên tháp cổ...

Nhớ lời bài hát đáng nhớ, thưa em, anh rất nhớ em... cô gái từng ở Liên Khương / cầm đóa hoa quỳ chiều nọ...

Một chiều có mưa nho nhỏ. Một chiều áo lụa tung bay. Anh kể cho em chân mây... chỉ em: chân mây vờ vợi!

Anh rất chờ mong em nói: "Anh à em rất yêu anh!". Anh hôn em áo dài xanh, anh hôn tóc em nón lá...

Chúng mình đi thăm đồng mẹ chúng mình đi thăm Quê Hương!

Trần Văn Lệ